

λόγους δὲ ῥάων ποιήσαι γὰρ δεῖ ἄσπερ καὶ πα-
 ραβολὰς, ἀλλὰ πρὸς δυνάμει τοῦ ὁμοίου ὄρεσιν, ὅπως
 ῥᾶν ὄρεσιν ἐν φιλοσοφίᾳ ῥᾶω ἡρῶν οὐκ ποιεῖ-
 σι δαίμα, τὰ δὲ διὰ τῆς λόγων· χρησιμώτερον δὲ
 πρὸς τὸ βουλευσάμεναι, τὰ δὲ διὰ τῆς ὑποθέσεως
 τῶν ὁμοίων γὰρ ὡς ὅταν πολὺ τὰ μέλλοντα
 τοῖς γὰρ ὄρεσιν· δεῖ δὲ καὶ ἴσθαι τοῖς παραδεί-
 γμασι, μὴ ἔχοντα ἡρῶν ἐνδυμνήματα, ὡς ὅταν
 δεῖξαι ἴσθαι ἢ γὰρ πίστις διὰ τούτων· ἔχοντα δὲ,
 ὡς μαρτυροίαι, ὅταν λόγους καὶ ἡμῶν ὅταν τοῖς
 ἐνδυμνήμασι· ὅταν πρὸς τὴν ἡμῶν ἡρῶν γὰρ ἴσθαι ἐ-
 πιτολή· τοῖς δὲ ῥητορικοῖς ἐν οἰκίῳ ἐπι-
 τολή, πλὴν ἐν ὁλίγοις ὅταν ἐπιτολή δὲ μαρ-
 τυροίαι· ὅ δὲ μαρτυροίαι, πρὸς τὴν ἡμῶν.
 καὶ ὅταν πρὸς τὴν ἡμῶν, ἀλλὰ γὰρ πολλὰ λέγειν
 ὅταν πρὸς τὴν ἡμῶν, καὶ ἐν ἑκάστῳ· μαρτυροίαι γὰρ πρὸς
 τὴν ἡμῶν καὶ εἰς χρησίμους. ὅταν πρὸς τὴν ἡμῶν οὐκ εἶδη
 πρὸς τὴν ἡμῶν, καὶ πρὸς αὐτοῖς, καὶ πρὸς
 τὴν ἡμῶν, εἶρηται.

Κεφάλαιον κα.

Περὶ δὲ γνωμολογίας, ῥηθέντος τὸ ὅτι
 γνώμη, μέλις· ἀλλὰ γὰρ τοῦ φανεροῦ
 ἀπὸ τοῦ ἰσχυροῦ καὶ πότε, καὶ τίς τὴν ἀνάγκη
 ἴσθαι τῆς γνωμολογίᾳ ἐν τοῖς λόγοις. ἔστι δὲ
 γνώμη, ὁπόσων ἡμῶν, οὐκ ἡμῶν τοῖς ἀπὸ τῆς ἡμῶν
 ἡμῶν, οἶον, πρὸς τὴν ἡμῶν· ἀλλὰ καὶ
 ὁλοῦ· οὐτὲ ἀπὸ τοῦ ἡμῶν, οἶον, ὅτι τὸ
 ἡμῶν καὶ ἡμῶν ἐναντίον· ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ ἡμῶν
 ὅταν πρὸς τὴν ἡμῶν, καὶ ἀπὸ τῆς ἡμῶν ὅτι πρὸς
 τὸ ὅταν πρὸς τὴν ἡμῶν, ὡς ἐπὶ τὰ ἐνδυμνήματα ὁ ἀπὸ
 τοῦ ἡμῶν συλλογισμὸς ὅτι ἡμῶν, τὰ τὴν
 συμπεπερασμένα τῆς ἐνδυμνήματα, καὶ ἡμῶν
 ἡμῶν, ἀφ' ἡμῶν τοῦ συλλογισμοῦ, γνῶ-
 μησὶ εἰσιν· ὅτι, Χρὴ δὲ οὐκ ποδ' ὅτι
 ἡμῶν πρὸς τὴν ἡμῶν, Πᾶσι δὲ ὅταν πρὸς
 ἐνδύματα ὅταν πρὸς τὴν ἡμῶν, τὸ ἡμῶν οὐκ
 ὅταν πρὸς τὴν ἡμῶν, καὶ τὸ ἡμῶν
 ὅταν πρὸς τὴν ἡμῶν, καὶ τὸ ἡμῶν

Οὐκ ἔστιν ὅτι πᾶσι τὸ ἡμῶν ὅταν πρὸς τὴν ἡμῶν.

καὶ τὸ,

Οὐκ ἔστιν ἀπὸ τῶν ὅτι· ἔστι· ἡμῶν ὅταν πρὸς τὴν ἡμῶν.

ἢ ἡμῶν ὅταν πρὸς τὴν ἡμῶν, ἐνδυμνήματα.
 ἢ ἡμῶν ὅταν πρὸς τὴν ἡμῶν, ἀπὸ τῶν ἡμῶν
 τῶν ἡμῶν ὅταν πρὸς τὴν ἡμῶν, ἢ γὰρ μετ' ὅταν πρὸς τὴν ἡμῶν
 ἡμῶν, ἢ ἀπὸ τῶν ἡμῶν. ὅταν πρὸς τὴν ἡμῶν, ἢ οὐκ

logos verò facilius: fingere enim oportet
 vt etiam parabolas, si quis possit simile in-
 tueri, quod facilius est ex Philosophia. Ac
 facilius quidem apparantur, quæ sunt ex
 logis: sed vtiliora ad consultantum, quæ
 sunt ex rebus gestis. Similia enim plerun-
 que sunt futura præteritis. Oportet autem
 vti exemplis non habentem quidem en-
 thymemata, tanquam demonstrationibus:
 habentem verò, tanquam testimoniis,
 pro epilogis ea adhibendo in enthymema-
 tibus. præposita enim similia sunt in-
 ductioibus. & oratoriis non est accom-
 modata inductio, nisi paucis: subiecta ve-
 rò testimoniis. Ac testis vbique ad persu-
 dendum appositus. Quam ob rem etiam
 præponentem necesse est multa dicere:
 subiicientem verò vel vnum satis. Testis
 enim fide dignus etiam vnus vtilis est. Ac
 quot quidem species exemplorum sint, &
 quomodo ipsis, & quando vtendum, di-
 ctum est.

CAPVT XXI.

DE sententiæ autem dictione, cum di-
 ctum fuerit, quid sit sententiæ, res ma-
 xime constabit, & de qualibus, & quando
 & quibus conueniat vt sententiæ dictio-
 ne in orationibus. Est autem sententiæ
 enunciatio, non tamen de singularibus,
 vt qualis Iphicrates, sed de vniuersalibus
 neque de omnibus vniuersalibus, vt re-
 ctum curuo contrarium esse: sed de iis,
 quorum actiones sunt, & ea, quæ eligimus,
 aut fugimus ad agendum. Quare cum en-
 thymemata de his syllogismi genus sint
 fermè, & conclusiones enthymematum,
 & principia, ablati syllogismo, sententiæ
 sunt. vt, Nequaquam oportet quicumque
 prudens natura factus est vir, eum filios
 suos eximie instruere sapientes. Ac hoc
 quidem est sententiæ: addita verò causa,
 & quamobrem, enthymema erit totum,
 vt, Nam præter aliam, quam habent igna-
 uiam inuidiam virorum aperient inest-
 itam. & illud, Nemo est, qui omnino vir
 felix sit. &, Nullius est virorum: qui li-
 ber sit: sententiæ est: addito autem eo,
 quod sequitur, enthymema. Aut enim
 pecuniarum seruus est, aut fortunæ. Iam
 si sententiæ est id, quod dictum est, ne-
 cesse est quatuor esse sententiæ species.
 Aut enim cum epilogis erunt: aut sine e-
 pilogo. Ac demonstrationis quidem in-
 digentes sunt quæcunque præter opinio-
 nem aliquid dicunt, aut controuersum.
 Quæcunque verò nihil præter opinionem,
 sine epilogo. Ex his autem necesse est,